

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXVI. De Mena Patriarcha, & de miraculo quod factum est in puero
cujusdam Hebraei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

verſe. Sed & plurima alia ab eo geſta A ἢ καὶ ἕτερα πέπραχεν, ἀ καὶ πραγματείας
ſunt, quæ peculiare opus deſiderant. ἰδιαζέσης δέει).

CAP. XXXV.

*De Thoma Monacho, qui ſtultitiam pari
modo ſimulavit.*

FUIT etiam ea tempeſtate Thomas
quidam, qui in Cœle Syria idem
vivendi genus excolebat. Hic aliquan-
do Antiochiam venit, annum ſtipen-
dium accepturus ad monaſterii ſui ali-
moniam. Hoc autem ſtipendium, ex
reditibus Antiochenſis Eccleſiæ præ-
beri conſueverat. Quodam igitur die
Anaftaſius, qui erat œconomus ejus-
dem Eccleſiæ, ſupradicto Thomæ,
quoniam frequenter ei moleſtus fue-
rat, colaphum incuſſit. Quod factum
cùm indigne ferrent qui aderant, Tho-
mas nec ſe accepturum amplius quid-
quam, nec illum daturum eſſe dixit.
Utrumque porro ita evenit, Anaſtaſio
poſtero die è vivis ſublato; Thoma
verò inter redeundum in hoſpicio in-
firmorum, quod eſt in ſuburbano
Daphnenſi, ad immortalem vitam trans-
lato. Cujus cadaver ſepultum eſt in
monumentis peregrinorum. Sed quo-
niam uno & altero poſt illum ibidem
ſepulto, corpus Thomæ ſemper ſupra
illos exſtabat: Deo ſcilicet etiam poſt
mortem illius maximum edente miracu-
lum: reliqua enim cadavera ſubmo-
vebantur longius ac repellabantur: in-
cola ſanctum virum admirati, Ephra-
mio rem nuntiant. Tum verò ſacrum
ejus corpus publica feſtivitàte ac ſolen-
ni pompa Antiochiam deportatum eſt,
& in cœmeterio honorifice deponi-
tur, cùm peſtilentem morbum qui tum
graſſabatur translatione ſua diſpulſiſſet.
Hujus diem feſtum Antiocheni ad no-
ſtra ſque tempora quotannis magni-
fice celebrant. Verùm ad propoſitum
hiſtoriæ ordinem revertamur.

CAP. XXXVI.

*De Mena Patriarcha, & de miraculo quod
factum eſt in puero cujusdam Hebræi.*

ANΤΗΜΟ, uti ſupra à nobis di-
ctum eſt, ex Conſtantinopolitana
ſede ejecto, Epiphanius in ejus locum
ſucceſſit. Poſt Epiphanium verò Menas
Epiſcopatum illum fortitus eſt. Cujus
temporibus miraculum quoddam con-
tingit in primis memorabile. Vetus eſt
conſuetudo Conſtantinop. ut quoties

Κεφ. λέ.

Πεὶ θαυμά μοναχῶ, ἢ ἀπὲ ὁμοίως περιποιη-
σαλι.

HΝ δὲ τῆνικαδὲ καὶ θαμῶς τόνδε δια-
θλεύων τὸν βίον, ἀνά τῶν κοίλων συ-
είαν, ὃς πρὸς τῶν ἀνιόχων γέγονε τῶν ἐπι-
τειον χορηγίαν καμιάμηνος τῆς καὶ ἀνι-
μονῆς. ἐτέτακτο ἢ ἐν τῆς ἀνιόσε ἐκκλησίας
τῆτον ὁ ἀναſταſίου ὁικονομῶν τῶν ἐκκλη-
B ſίαν, ἐπεὶ δὴ συγχρῶς αὐτὸν ἠνώχλη, τῆ γυναι-
κῆ κόρη ραπίδῆ καὶ δυσαναχρησίαν τῆ
C ρίσι παρόντων, ἔφη, ἔτε αὐτὸν ἐπὶ ληθείᾳ
ἔτετὸν ἀναſταſίου δώσῃ καὶ ἀμφοτέρω
ἀναſταſίε μὴν μετ' ἡμέραν μίαν τοῦ βίου
καλασρέψαλι. θαμῶ ἢ ἐν τῶ τῶν νοση-
των καλαγωγίᾳ ἀνά τὸ πρῶτον δάφ-
νῶν ἐν τῆ δόποροῦσθ πρὸς τὸν ἀγῆρω με-
ταſταſίον βίον ἢ τὸν νεκρὸν ἔδειξεν ἐν τῶ
τῶ ἐπιπλῦδων, τάφοις. ἐπεὶ δὴ ἢ ἕως καὶ δει-
τέρε τεθῆναι, ὑπέδειξεν αὐτοῖν τὸ ἀπὲ σῶμα
C γέγονε, μέγιστον θαυμάτε θεῶ, καὶ μὴ βίαν
τοῦ αὐτοῦ ἀναδεικνύσθ. ἀπεπέμποιον ἢ
μακρὸν ἀποκρυόμην, θαμῶσάντες τῶ
ἀγῆρω, ἐφραμῶ διαγέλλησι. καὶ μὴ δι-
μολέσθ ἀγερωχίας, καὶ πομπῆς, μελα-
μί(ε) ὁ παναγι. αὐτῶ νεκρὸς ἀνά τῶ
ἀνιόχων, ἐν τε τῶ κοιμηθῆναι τιμάται, τῶ
τῆνικατὰ φοιήσασαυ λημῶν νόσον τῶ
μελαθῆσθ πάσας. ἔξ τῶ ἐτήσιον ἔορτα
μέχρις ἡμῶν παῖδες ἀνιόχων μεγαλο-
πρεπῶς ἀγασιν. ἀλλ' ἴπὶ τὸ πρῶτον ἡμῶν
D τῶ λόγῳ τῶ ῥύμῃ μελαγάγαμην.

Κεφ. λς.

Πεὶ μὴ αὐτῶσθ, ἢ γρηγορῶν πλαιῶτα θαυ-
ματῶ εἰς τὸ ἱεραῖον παμδιον.

AΝΤΙΜΕ ἄς μοι λέλεκαί, τῶ θεῶσθ
βασιλῶ ἐκβέβλημένε, ἴπὸσθ
νῶ τῶ ἴπὸσθ διαδέχεθ. μελα ἢ
αὐ ἴπὸσθ μῆνας, ἐφ' ἢ καὶ θαυμά γε-
γονε λόγῳ πολλῶ ἄξιον. ἔθθ παλαιὸν βε-
λεθ) ἀνά τῆν βασιλῶσσαν, ὅτ' ἀν πολὺ τῶ

χεῖμα τῶν ἀγίων μελῶν τῆ ἀρεῆς σὺ
 μάθ' χειρῶ τῆ θεῆ ἡμῶ ἐναπομένοι,
 παῖδας ἀφθόρους μελαπέμπεις γίνεσθαι
 παρὰ τῶν ἐς χαμαιδιδασκαλίας φοιτῶντων,
 καὶ ταῦτα καλεῖσθαι. ὅπερ ἐπειδὴ γέγονεν,
 ἡλίοθ' ἡμῶ τῶν παίδων ὑαλουργεῖ παῖς, ἐξερῆς
 τὴν δόξαν ὅς τοῖς γονδοῖσι τὴν αἰτίαν τῆς
 βραδύτητ' ἢ πυνθανομένοις, ἀνείπε τὸ γε-
 γονός, καὶ ὅπερ ἀποφαγὼν σὺ τοῖς ἄλ-
 λοις παισὶν εἶπ'. ὁ δ' ἦ φύσας, θυμωθεὶς καὶ
 μινύσας, ἐν τῷ πηγῆ τῶν ἀνδράκων ἐνθα
 τὴν ὑαλον ἐμόρφε, τὸν παῖδα καθήσιν
 ἀνάβας. ὡς δ' τὸν παῖδα ἡ μήτηρ ζήσ-
 σα, εὐρέειν σὺν ἰσχυε, πανάλαχ' τῆς πόλεως
 ἢ πεινωμένη, καὶ λυγίον κοκκυσαῖ καὶ τρι-
 ταῖα παρὰ τὴν θύραν τῆ ἐργασίης τάν-
 θρος ἐσῶσα, ὀνομασί ἀνεκάλε τὸν παῖδα,
 τοῖς θρήνοις σαραπηομένη. ὁ δ' τῆς Φωνῆς
 τῆς μητρὸς συνείς, ἐν τῆ πηγῆς ἀνλαπε-
 κενέλο. ἡ δὲ τὰς θύρας διαλεμῶσα, εἰσω
 τε γρομένη, ὄρα τὸν παῖδα τῶν ἀνδρά-
 κων μέσον ἐσῶτα, τῆ πυρὸς αὐτὸν μὴ παρ-
 ἀψαίθ'. ὅς ἀνερωῶμεν ὅπως ἀπα-
 θῆς μεμεινῆκε, γυναῖκα ἐφη, πορφυρεῶν
 ἀμπεχομένω ἐδῆτα συχνὰ φοιτῶσαν
 παρ' αὐτὸν, ὑδωρ ὀρέγειν, καὶ τέτω ὄδῳ πλη-
 σιάζοντας τῶν ἀνδράκων καλιδνάζην, σίλι-
 ζην τε αὐτὸν ὁσάκις πενωῖ. ὅπερ ἐπειδὴ ἐς
 ἰεσνιανὸν ἠέχθη, τὸν μὲν παῖδα καὶ τὴν
 μητέρα τῷ λείρω τῆς παλιγενεσίας Φωλι-
 δέλης ἐκλήρωσε. τὸν δ' φύσαίλα, σὺν ἀνα-
 χόρμῳν χριστιανοῖς ἀναειθμηθῆναι, ἐν συ-
 καῖς ὡς παιδοφόνον ἀνεσκολόπισε. ταῦτα
 μὴν τῆδε γέγονε.

Κεφ. λζ.

Τίς κατ' ἐκείνο καιρὸ τῶν μεγάλων πέλων ἐπίσκοποι.

ΜΕτὰ δὲ μνητῶν εὐύχι' ἐς τὸν θεόν
 ἀνεισιν. ἀνά δ' τὰ ἱεροσόλυμα, μὲν
 μαρτύριον. Καλέσι τὸν θεόν διαδέχε
 ἡλίας τε μὲν τῆτον. πῶς τε αὖ, καὶ μετ'
 ἐκείνον μακαρί', ἐπὶ βασιλέως πρῶτη
 καμῆς, ὡς ἐξῶθη τῆς οἰκίας κατ' ἐδρας.
 ἔφασκον γὰρ αὐτὸν τὰ ὠριγένεος πρῶτον
 δόγματα, μετ' ὃν τὴν ἐπισκοπὴν εὐσόχι'
 διεξέτατο. μὲν δ' τὴν ἐκβολὴν θεοδοσίε ὡς

A ex sacris partibus immaculati corporis
 Christi Dei nostri, magnus numerus
 superfuert, pueri impuberes ex iis qui
 Grammaticorum scholas frequentant,
 evocentur, qui eas manducant: Id
 igitur eo tempore cum accidisset, unā
 cum aliis pueris convocatus est filius
 vittrarii cujusdam, qui secta erat Judæus.
 Hic puer parentibus causam moræ ex
 ipso sciscitantibus, id quod factum fue-
 rat, exposuit, & quid ipse unā cum re-
 liquis pueris degustasset. Pater ira atq;
 indignatione succensus, illico filium
 correptum in fornacem ardentem con-
 jicit, in qua vitrum formare consueve-
 rat. Mater verò puerum queritans,
 cum reperire non posset, per totam ur-
 bem circuibat, plorans atque ejulans.
 Tertio demum die ad ostium officinæ
 mariti sui stans, filium nominatim in-
 clamare cœpit, flens ac se ipsam lace-
 rans. Tum puer agnita matris voce,
 ei respondit ex fornace. Statimq; ma-
 ter perfractis foribus introgressa, pue-
 rum inter carbones stantem videt,
 quem ignis nullatenus ambusserat.
 Qui postea interrogatus, quonam mo-
 do illæsus permanisset, mulierem
 quandam purpurea indutam veste cre-
 bro ad ipsum ventitasse dixit, & aquam
 ipsi portexisse, & carbones qui juxta
 ipsum erant, restinxisse. Cibum quoq;
 esurienti præbuisse. Quæ cum nuntia-
 ta essent Justiniano, Imperator puerum
 simul ac matrem regenerationis lava-
 cro initiatos, clero adscripsit. Patrem
 verò Christianæ religionis sacramenta
 percipere penitus recusantem, tan-
 quam proprii filii interfectorem, in
 Sycensi suburbio cruci suffigi præcepit.
 Et hæc quidem ita evenerunt.

CAP. XXXVII.

*Quinam eo tempore fuerint maximarum ur-
 bium Episcopi.*

POST Menam Eutychius Pontifica-
 lem sedem Constantinopoli obti-
 nuit. Hierosolymis verò post Marty-
 rium Salustius in ejus locum successit.
 Post hunc Helias, post Heliam Petrus,
 Post Petrum Macarius ejusdem urbis
 Episcopatum suscepit, cum Imperator
 electionem ejus nondum comprobaf-
 set. Hic postea sua sede expulsus est,
 propterea quod Origenis dogmata af-
 ferere dicebatur. Post hunc igitur Eu-
 stochius Episcopalem sedem sortitus
 est. Alexandria verò pulso, ut supra

Fff ij